

Sygn. akt V KO 73/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **M. M.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 listopada 2017 r.,

wniosku skazanego

o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 26 kwietnia 2013r., sygn. akt III K [...],

zakończoną prawomocnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 września 2013 r., sygn. akt II AKa [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w W. uznał oskarżonego M. M. za winnego popełnienia m.in. czynu z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i inne (łącznie 7 czynów) i skazał go na karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwudziestu) złotych; orzekł obowiązek naprawienia szkody oraz orzekł w przedmiocie powództw cywilnych (art. 415 § 1 k.p.k.), dowodów rzeczowych a także zaliczenia tymczasowego aresztowania. Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego, Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 11 września 2013 r., uchylił orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności i grzywny, w miejsce przypisanych oskarżonemu VII czynów opisanych w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku uznał, że przestępcze zachowania M. M. stanowią czyn ciągły w rozumieniu art. 12 k.k. i przyjmując kwalifikację z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. oraz art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwudziestu) złotych. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, zasądzając od M. M. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania oraz opłatę.

W dniu 19 czerwca 2017 r. skazany złożył do Sądu Okręgowego w W. pismo zatytułowane „wniosek”, w którym wniósł o przesłanie mu kserokopii wyszczególnionych w nim dokumentów, natomiast w uzasadnieniu podał, że wyrok został wydany z naruszeniem przepisów prawa. Do przedmiotowego pisma skazany dołączył wniosek o przyznanie mu obrońcy z urzędu uzasadniając, iż materiał dowodowy został sfałszowany. W piśmie z dnia 8 sierpnia 2017 r. (data prezentaty) skazany poinformował o swojej intencji dotyczącej wznowienia postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w W., sygn. akt III K [...], i Sądu Apelacyjnego w [...] II Aka [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W myśl 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, bez wzywania strony do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność. Sąd nie rozpoznaje merytorycznie wniosku, nie bada więc jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy stwierdzić należy, że pismo M. M. nie wskazuje ani nie odwołuje się do podstaw wznowienia postępowania określonych w szczególności w art. 540 k.p.k., oraz art. 540b k.p.k., czy w art. 542 § 3 k.p.k. Taka konstrukcja wniosku, który nie wymienia – jak wspomniano – żadnych przepisów i powodów wznowieniowych, nakazywała uznać, że wniosek

ten jest oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. Fakt ten zwalnia z obowiązku rozpoznania wniosku skazanego o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

aw